

POŁYKANIE (2) *sb n*

o oraz a jasne; tekst nie oznacza é.

sg D połykaniu (1). ◇ A połykani(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Połykanie, przelykanie; picie; haustus, sorbitio Cn (2) : Też Caffija z miodkiem Rozmączona w wodcze Izopowey, á tym łobie vřta płokać gargarizuiącz/ łinogorz rołpądza y wolne połykanie czyni FalZioł III [3²]c.

Szereg: »jedzenie albo połykanie« (1): Ząwadza teź niékiedy iedzeniu álbo połykániu wrzód gárdłowy/ ktorému ták pomoc mułiřz [...] SienLek 169v.

Cf **POŁYKAĆ**

LWil